

Czwartek, 16 stycznia 2014 r.

P7_TA(2014)0046

Ostatnio poczynione działania w kierunku sankcjonowania osób LGBTI

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie ostatnich działań mających na celu kryminalizację lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI) (2014/2517(RSP))

(2016/C 482/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Afrykańską kartę praw człowieka i ludów oraz konstytucję Indii,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ A/HRC/17/19 z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej,
- uwzględniając drugi przegląd umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony (umowy z Kotonu), a także klauzule dotyczące praw człowieka zawarte w tej umowie, w szczególności w art. 8 ust. 4 i art. 9,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które zobowiązują UE i jej państwa członkowskie do tego, by w ramach swoich stosunków zewnętrznych stały na straży powszechnych praw człowieka, promowały te prawa oraz chroniły obywateli,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej dotyczące promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTI), przyjęte przez Radę w dniu 24 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie przyjęcia ustawy przeciwko homoseksualizmowi w Ugandzie,
- uwzględniając oświadczenie Catherine Ashton z dnia 15 stycznia 2014 r., w którym wyraziła zaniepokojenie podpisaniem ustawy o zakazie małżeństw osób tej samej płci w Nigerii,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie przemocy wobec lesbijek i praw lesbijek, gejów, biseksualistów, osób transpłciowych i interseksualnych (LGBTI) w Afryce⁽¹⁾, swoje stanowisko z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy zmieniającej po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r.⁽²⁾, a także rezolucję z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2012 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie Ugandy: projekt ustawy przeciwko homoseksualizmowi⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie Ugandy: tak zwana ustawa Bahatiego i dyskryminacja wobec osób LGBT⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie Ugandy: zabójstwo Davida Kato⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 88.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0273.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0575.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 134.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 62.

Czwartek, 16 stycznia 2014 r.

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 marca 2012 r. ⁽¹⁾ i z dnia 4 lipca 2013 r. ⁽²⁾ w sprawie sytuacji w Nigerii,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stanu negocjacji nad umową o wolnym handlu UE-Indie ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wszyscy ludzie rodzą się wolni i równi pod względem godności i praw; mając na uwadze, że wszystkie państwa mają obowiązek zapobiegać przemocy, podżeganiu do nienawiści i stygmatyzacji ze względu na cechy indywidualne, w tym orientację seksualną, tożsamość płciową i ekspresję płciową;
- B. mając na uwadze, że aż 78 krajów wciąż uznaje za przestępstwo kontakty seksualne odbywające się za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci, a w 7 krajach przewiduje się karę śmierci za takie „przestępstwa” (Iran, Mauretania, część Nigerii, Arabia Saudyjska, część Somalii, Sudan i Jemen); mając na uwadze, że te ograniczenia prawne są przestarzałe w świetle powszechnej w ostatnich dziesięcioleciach tendencji do uznawania praw lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI), a także mając na uwadze, że pozytywne zmiany w wielu krajach powinny służyć za przykład i przyczynić się do globalnej poprawy klimatu wokół kwestii LGBT;
- C. mając na uwadze, że kontakty seksualne odbywające się za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci podlegały już karze 14 lat pozbawienia wolności w Ugandzie i karze 7 lat pozbawienia wolności w Nigerii (lub karze śmierci w 12 stanach tego kraju zgodnie z prawem szariatu), a w Indiach zostały zdepenalizowane w orzeczeniu Wysokiego Sądu Stanu Delhi z 2009 r.;
- D. mając na uwadze, że w dniu 20 grudnia 2013 r. parlament Ugandy przyjął ustawę przeciwko homoseksualizmowi, która przewiduje karę do 7 lat pozbawienia wolności za popieranie praw osób LGBTI, karę do 3 lat pozbawienia wolności za ujawnianie osób LGBTI oraz karę dożywocia dla „recydywistów” lub osób zakażonych wirusem HIV, a także mając na uwadze, że kontakty seksualne odbywające się za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci podlegają już sankcjom na mocy sekcji 145 ugandyjskiego kodeksu karnego;
- E. mając na uwadze, że w dniu 17 grudnia 2013 r. nigeryjski senat przyjął ustawę o zakazie zawierania małżeństw przez osoby tej samej płci, która przewiduje karę do 14 lat pozbawienia wolności za związek z osobą tej samej płci oraz karę do 10 lat pozbawienia wolności dla osób, które są świadkami małżeństw osób tej samej płci lub które prowadzą bary, organizacje lub spotkania dla osób LGBTI; mając na uwadze, że prezydent Goodluck Jonathan podpisał tę ustawę w styczniu 2014 r.;
- F. mając na uwadze, że w dniu 11 grudnia 2013 r. indyjski Sąd Najwyższy uchylił orzeczenie Wysokiego Sądu Stanu Delhi uznające, że sekcja 377 indyjskiego kodeksu karnego (przepis z epoki kolonialnej uznający homoseksualizm za niezgodny z prawem) narusza zasadę równości zapisaną w indyjskiej konstytucji, a tym samym spowodował ponowną penalizację homoseksualizmu i objęcie go karą nawet dożywocia;
- G. mając na uwadze, że rosyjska Duma Państwowa przyjęła w czerwcu 2013 r. ustawę zakazującą tak zwanej „propagandy homoseksualnej”, poważnie ograniczającą wolność słowa i zgromadzeń przynależną organizacjom LGBTI; mając na uwadze, że prezydent Władimir Putin podpisał tę ustawę;
- H. mając na uwadze, że media, opinia publiczna oraz przywódcy polityczni i religijni w tych krajach coraz intensywniej usiłują zastraszać osoby LGBTI, ograniczać ich prawa i sankcjonować przemoc wobec nich;
- I. mając na uwadze, że wielu szefów państw i rządów, liderzy Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawiciele rządów i parlamentów, UE (w tym Rada, Parlament, Komisja i Wysoka Przedstawiciel) oraz wiele światowych osobistości zdecydowanie potępiło ustawy kryminalizujące osoby LGBT;
1. zdecydowanie potępia te poważne zagrożenia dla powszechnych praw do życia, do wolności od tortur i od okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, do prywatności oraz do wolności słowa i zgromadzeń, a także potępia wszelkie akty dyskryminacji oraz ograniczenia prawne wobec osób LGBTI i osób stających w obronie przynależnych im praw człowieka; podkreśla fakt, że równouprawnienie osób LGBTI stanowi niezaprzeczalny element systemu podstawowych praw człowieka;

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 97.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0335.

⁽³⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 13.

Czwartek, 16 stycznia 2014 r.

2. zdecydowanie potępia przyjmowanie coraz bardziej represyjnych przepisów skierowanych przeciwko osobom LGBTI; ponownie podkreśla, że orientacja seksualna i tożsamość płciowa to kwestie wchodzące w zakres prawa jednostek do prywatności, gwarantowanego prawem międzynarodowym i konstytucjami krajowymi; wzywa wymienione wyżej 78 krajów do zaprzestania penalizacji kontaktów seksualnych odbywających się za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci;
 3. apeluje do prezydenta Ugandy, aby nie podpisywał ustawy przeciwko homoseksualizmowi oraz aby uchylił sekcję 145 ugandyjskiego kodeksu karnego; przypomina rządowi Ugandy o jego zobowiązaniach wynikających z prawa międzynarodowego oraz umowy z Kotonu, która wzywa do poszanowania uniwersalnych praw człowieka;
 4. zdecydowanie potępia fakt, że w Nigerii przyjęto i podpisano ustawę o zakazie zawierania małżeństw przez osoby tej samej płci; apeluje do prezydenta Nigerii o uchylenie tej ustawy, jak również sekcji 214 i 217 nigeryjskiego kodeksu karnego;
 5. podkreśla fakt, że kontakty seksualne odbywające się za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci są legalne w Burkina Faso, Beninie, Czadzie, Republice Środkowoafrykańskiej, Kongu, Demokratycznej Republice Kongo, Gwinei Równikowej, Gabonie, Gwinei-Bissau, Wybrzeżu Kości Słoniowej, na Madagaskarze, w Mali, Nigrze, Rwandzie i Republice Południowej Afryki, a konstytucja RPA zakazuje dyskryminacji ze względu na orientację seksualną, co pokazuje, że w Afryce różnie podchodzi się do tej kwestii;
 6. zwraca się do Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państw członkowskich, aby wyraziły zdecydowany sprzeciw wobec trzech wyżej wymienionych ustaw i aby wyraźnie zapowiedziały, że wprowadzenie takich przepisów oznacza poważne konsekwencje dla stosunków dwustronnych odnośnych krajów z UE i jej państwami członkowskimi;
 7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę rządu indyjskiego, aby zwrócić się do Sądu Najwyższego o rewizję jego wyroku z uwagi na to, że narusza on konstytucyjną zasadę równości; apeluje do indyjskiego parlamentu o uchylenie sekcji 377 indyjskiego kodeksu karnego, jeżeli Sąd Najwyższy nie dokona rewizji swojego wyroku;
 8. jest głęboko zaniepokojony negatywnymi konsekwencjami ustawy zakazującej propagowania „nietradycyjnych związków seksualnych” w Rosji w postaci wzrostu dyskryminacji i przemocy wobec osób LGBT; wzywa władze rosyjskie do uchylenia tej ustawy i wzywa do stałej czujności społeczności międzynarodowej w tej sprawie;
 9. przypomina, że przepisy kryminalizujące kontakty seksualne za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci, a także obronę praw człowieka przynależnych osobom LGBTI, to istotna przeszkoda w walce z HIV/AIDS oraz systematycznym wzrostem zakażeń wirusem HIV i chorobami przenoszonymi drogą płciową, gdyż grupy ryzyka obawiają się rozmów z personelem medycznym, a ponadto przepisy te przyczyniają się do powstawania klimatu skrajnej homofobii i dyskryminacji; zauważa, że przepisy te dodatkowo utrudnią m.in. zapobieganie HIV/AIDS w krajach o wysokiej częstości występowania wirusa;
 10. podkreśla, że kryminalizacja kontaktów seksualnych za obopólną zgodą między osobami dorosłymi tej samej płci dodatkowo utrudni ponadto osiągnięcie zarówno milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza jeśli chodzi o równouprawnienie płci i zwalczanie chorób, jak i jakichkolwiek sukcesów w realizacji agendy rozwoju po roku 2015;
 11. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, by wykorzystały wszelkie istniejące kanały informacyjne, w tym dwu- i wielostronne fora oraz nadchodzące negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu z Indiami, do wyrażania jak najsilniejszego sprzeciwu wobec kryminalizacji osób LGBTI;
 12. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, by udzielały wszelkiej pomocy organizacjom pozarządowym i obrońcom praw człowieka, z wykorzystaniem wytycznych Rady dotyczących osób LGBTI, europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie i innych programów;
 13. wzywa Komisję i Radę, by w najbliższym przeglądzie umowy z Kotonu znalazło się jednoznaczne odniesienie do niedyskryminacji ze względu na orientację seksualną, czego niejednokrotnie żądał Parlament;
 14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, państwom członkowskim, rządowi i parlamentom Ugandy, Nigerii, Indii i Rosji oraz prezydentom Ugandy, Nigerii i Rosji.
-